

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: KŽ-118/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sudaca Igora Pavlica, kao predsjednika vijeća te Mirne Mavriček i Rajka Kipkea, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Hajdarović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Mate Malenice, zbog kaznenih djela iz članka 139. stavak 2. i 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19. dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženika protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 7. listopada 2024. broj K-2193/2020-34, u sjednici održanoj 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba optuženog Mate Malenice i potvrđuje prvostupanjnska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 7. listopada 2024. broj K-2193/2020-34, pod točkom I. izreke, na temelju članka 544. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24. – dalje: ZKP-I.), stavljen je izvan snage kazneni nalog tog suda od 8. prosinca 2020. broj K-2193/2020. Pod točkom II., optuženi Mato Malenica proglašen je krivim zbog počinjenja dva kaznena djela prijetnje i to iz članka 139. stavka 3. u vezi sa stavkom 2. KZ/11. na štetu Ane Stančić za koje kazneno djelo mu je, na temelju članka 139. stavka 3. KZ/11., utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci te iz članka 139. stavka 2. KZ/11. na štetu Mirjane Stančić Belanović, za koje kazneno djelo mu je, na temelju članka 139. stavka 2. KZ/11., utvrđena kazne zatvora u trajanju od šest mjeseci te je optuženi Mato Malenica, na temelju članka 51. KZ/11., osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osam mjeseci. Na temelju članka 56. KZ/11., optuženom Mati Malenici izrečena je uvjetna osuda te je određeno da se

izrečena jedinstvena kazne zatvora neće izvršiti ako optuženik u roku provjeravanja od jedne godine ne počini novo kazneno djelo. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP-I., optuženi Mato Malenica oslobođen je obveze naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 6. ZKP-I.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženi Mato Malenica, po branitelju, odvjetniku Emilu Koti, zbog „povrede odredaba kaznenog postupka“ te zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže drugostupanjskom sudu ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta „na ponovni postupak sudu prvog stupnja“.

3. Državni odvjetnik nije odgovorio na žalbu optuženika.

4. U skladu s odredbom članka 474. stavka 1. ZKP-I., spis predmeta je prije dostave sucu izvjestitelju bio dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Iako je uvodno naznačena žalbena osnova bitne povrede odredaba kaznenog postupka, optuženik u žalbi ne obrazlaže u čemu konkretno tu povredu nalazi. Međutim, ispitujući pobijanu presudu u skladu s odredbom članka 476. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje: ZKP-II.) ovaj drugostupanjski sud nije našao da bi bila počinjena neka od povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP-II., na čije postojanje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

7. Pobijajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i ocjenu prvostupanjskog suda o vjerodostojnosti iskaza oštećene Ane Stančić i oštećene Mirjane Stančić-Belanović, optuženi Mato Malenica u žalbi ističe da je oštećena Mirjana Stančić-Belanović 15. lipnja 2020., osim zbog kaznenog djela prijetnje, protiv optuženog Mate Malenice te Josipa Malenice i Darka Malenice podnijela kaznenu prijavu i zbog teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavka 1. u vezi s člankom 34. KZ/11., a koja kaznena prijava je odbačena. Optuženik smatra da iznijeta okolnost "ukazuje na nevjerodostojnost, neistinitost, nedosljednost i neuvjerljivost iskaza oštećenih" s obzirom na to da okolnosti predmetnog kaznenog djela "moraju biti verificirane", odnosno potkrijepljene drugim dokazima, dok se optužba za kazneno djelo prijetnje svodi na "riječi ... koje lete ... verba volant".

7.1. Međutim, činjenica da je kritične zgode, osim verbalnog sukoba, došlo i do fizičkog nasrtaja na oštećenu Mirjanu Stančić-Belanović, odnosno naguravanja, o kojem su suglasno iskazivale obje oštećenice, potvrđena je sadržajem medicinske dokumentacije s listova 22 do 27 spisa, kao i rezultatima provedenog sudskomedicinskog vještačenja, iz kojih dokaza proizlazi da je oštećena Mirjana Stančić-Belanović, zbog ozljeda koje je zadobila u događaju 13. lipnja 2020., dana 15. lipnja 2020. zatražila liječničku pomoć, kojom prilikom je kod imenovane konstatirana ozljeda krvnog podljeva lijevog koljena, koja ozljeda predstavlja tjelesnu ozljedu, a njezina lokalizacija, prema prihvaćenom mišljenju vještaka dr. Davora Mayera, upućuje na zaključak o nastanku te ozljede padom, uz dočekivanje na lijevo koljeno, a koji

mehanizam nastanka ozljede na koljenu oštećene Mirjane Stančić-Belanović potvrđuje tvrdnje te i oštećene Ane Stančić, o njezinom padu na panj. Osim toga, pogrešno pravno označavanje kaznenog djela od strane podnositelja kaznene prijave ne ukazuje da je prijava lažna, a s obzirom na to da kaznena prijava predstavlja samo obavijest o kaznenom djelu i ne može se koristiti kao dokaz u postupku, to, suprotno žalbenim tvrdnjama optuženika, nije ni bilo osnove da prvostupanjski sud vjerodostojnost iskaza oštećenica sagledava i kroz tvrdnje koje su istaknute u kaznenoj prijavi.

8. Nadalje, nije u pravu optuženi Mato Malenica kada, osporavajući ocjenu prvostupanjskog suda o vjerodostojnosti iskaza oštećene Ane Stančić i Mirjane Stančić-Belanović, u žalbi ukazuje na pojedine dijelove iskaza svjedokinje Ana-Marije Belanović, koja je u svom iskazu navela da je optuženik, koliko se sjeća, prijetio baki (Ani Stančić) a ne njezinoj majci Mirjani Stančić-Belanović. To stoga jer je svjedokinja Ana-Marija Belanović, potvrđujući da se njezina saznanja o spornoj inkriminaciji temelje na onome što joj je ispričala majka, kasnije u svom iskazu pojasnila da je prijetnja od strane optuženika, a kako joj je to majka ispričala, bila izrečena u množini i to riječima "maknite se, ovo je sve moje, ubit ću vas", pa da se stoga prijetnja odnosila i na njezinu majku i na baku.

9. Optuženi Mato Malenica u žalbi problematizira navod oštećene Ane Stančić koja smatra da je razlog njihovih čestih sukoba činjenica što optuženik i članovi njegove obitelji žele prolaziti njezinim dvorištem, kojim ne smiju prolaziti. Pri tom ukazuje na činjenicu da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu utvrđeno u njegovu korist, odnosno u korist njegove nekretnine, pravo služnosti prolaza preko nekretnine optužene Ane Stančić te tvrdi da činjenica da oštećenice tu presudu ne priznaju "u potpunosti relativizira OZBILJNOST NAVODNE PRIJETNJE (koju opt. najodlučnije poriče!!!)".

9.1. Međutim, pravilno je prvostupanjski sud, s obzirom na iskaz optuženog Mate Malenice da oštećenice Mirjana Stančić-Belanović i Ana Stančić kritične zgode nisu dozvoljavale njegovim sinovima Josipu Malenici i Darku Malenici da prođu drvima do garaže te nezadovoljan činjenicom što oštećenice godinama članovima njegove obitelji ne dozvoljavaju prolaz, pa čak ni nakon što je pravo služnosti puta utvrđeno presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 6. travnja 2020. broj P-1521/01-101 te s obzirom na nedosljednost i proturječja u iskazima optuženog Mate Malenice i svjedoka Josipa Malenice i Darka Malenice, a prihvaćajući iskaze oštećenica, koje su o svim činjenicama spornog događaja suglasno iskazivale, nedvojbeno utvrdio da je optuženi Mato Malenica oštećenoj Mirjani Stančić-Belanović i oštećenoj Ani Stančić, koja je zbog svoje dobi od 92 godine osobito ranjiva, ozbiljno prijetio da će ih usmrtniti.

10. Nadalje, pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog po prvostupanjskom sudu nije dovedena u pitanje ni žalbenom tvrdnjom kojom optuženi Mato Malenica ukazuje na činjenicu da je državni odvjetnik "naknadno i potpuno neutemeljeno" izmijenio optužnicu kojom ju je prvobitno stavljeno na teret da je prijetio riječima "Makni se, ubit ću te, ovo je sve moje". To stoga jer je državni odvjetnik, u skladu s ovlaštenjem iz članka 441. stavka 1. ZKP-I., a istovjetna zakonska odredba je i sada na snazi, može do završetka dokaznog postupka, s obzirom na rezultate provedenog dokaznog postupka, izmijeniti činjenični opis djela, što nije od utjecaja na pravilnost činjeničnog stanja kojeg utvrđuje sud.

11. Stoga, s obzirom na to da je prvostupanjski sud sve dokaze savjesno i detaljno analizirao i to svaki dokaz posebno i u njihovoj međusobnoj povezanosti te je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje se odnose na ostvarenje objektivnih obilježja terećenih kaznenih djela, tako i okolnosti koje se odnose na krivnju i sastojke krivnje, pravilno ocjenjujući da su se u postupanju optuženog Mate Malenice, unatoč njegovoj životnoj dobi, primljenim odlikovanjima te dosadašnjoj usklađenosti njegovog ponašanja sa zakonom, ostvarila sva objektivna i subjektivna obilježja kaznenih djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u vezi sa stavkom 2. KZ/11. i članka 139. stavka 2. KZ/11. Zato, nije osnovana žalba optuženika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

12. S obzirom na to da, prema odredbi članka 478. ZKP-II., žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja podnesena u korist optuženika sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni, to je ovaj sud pobijanu presudu ispitao i u tom dijelu te pri tom našao da je prvostupanjski sud utvrdio i pravilno ocijenio sve okolnosti koje, prema odredbi članka 47. stavka 1. KZ/11., utječu na izbor vrste i mjere kazne.

12.1. Naime, prvostupanjski je sud olakotnom cijenio činjenicu visoke životne dobi optuženog Mate Malenice, njegovo narušeno zdravlje, ako i činjenicu da ranije nije dolazio u sukob sa zakonom jer nije osuđivan zbog kaznenih djela, niti kažnjavan zbog prekršaja, dok je otegotnom okolnošću prvostupanjski sud cijenio iskazanu upornost i kriminalnu volju u postupanju na štetu obje oštećenice.

12.2. S obzirom na tako utvrđene okolnosti na strani optuženika, polazeći od stupnja krivnje i činjenice da je optuženi Mato Malenica predmetna kaznena djela zbog kojih je proglašen krivim počinio s najtežim stupnjem krivnje, odnosno izravnom namjerom prvog stupnja, ujedno vodeći računa o svrsi kažnjavanja, prvostupanjski je sud optuženiku zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u vezi sa stavkom 2. KZ/11. počinjenog na štetu žrtve Ane Stančić utvrdio kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci te zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11. počinjenog na štetu Mirjane Stančić-Belanović kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci te je potom, primjenjujući odredbe o odmjeravanju kazne za kaznena djela u stjecađu, na temelju ocjene počiniteljeve ličnosti i počinjenih kaznenih djela u njihovoj ukupnosti, u skladu s odredbom članka 51. stavka 2. KZ/11., optuženog Matu Malenicu osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osam mjeseci. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da se ovdje, s obzirom na životnu dob optuženika i činjenicu njegove neosuđivanosti zbog kaznenih djela, svrha kažnjavanja može postići i bez izvršenja kazne zatvora, slijedom čega je osnovano prvostupanjski sud optuženom Mati Malenici izrekao uvjetnu osudu iz članka 56. KZ/11. i odredio mu rok provjeravanja od jedne godine. Izrečena jedinstvena kazna zatvora, uz izricanje uvjetne osude, može dostatno utjecati na optuženika i na sve ostale da ne čine kaznena djela, kao i na svijest o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja te sadrži primjerenu količinu društvene osude za zlo koje je optuženik nanio oštećenicama.

13. Stoga, s obzirom na to da ne postoje razlozi zbog kojih optuženi Mato Malenica pobija presudu prvostupanjskog suda, a niti povrede zakona iz članka 476. stavka 1.

ZKP-II. na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je trebalo, na temelju članka 482. ZKP-II., odlučiti kao u izreci presude.

Varaždin, 24. srpnja 2026.

Predsjednik vijeća
Igor Pavlic

Broj zapisa: **9-3088b-3f565**

Kontrolni broj: **0a732-67b3d-1d13b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.